

сына моего, дѣто оубѣхте человекѣство то негово, и пролѣхте негова та честнаа кровь, и не токмо негова та, но и на апостола те сына моего, и на дрѣги те неговы сватїи, що повѣрѣваха во име то единоеднана сына Божїа, понеже ги оубѣхте. Проче не ѣ ли за това, акѣ оумножите, рече, моленїе то ваше, азъ не шемъ да вы послѣшамъ. За що слѣжишъ сега въ законъ а Бѣга твоего, кога тѣи не прїима твой те моленїа, дѣто ги залѣдо правшшъ? и що ѣ причина та? зашто са ваши же рѣче пѣлны кровь: съ коѣ кровь? привѣдимъ ви во свидѣтелство нево то, коѣ то ѣ днесь, земля та, и море то, и Бѣга, иже въ трїицѣ не престанншъ славимый, зашо това за дрѣго нишо не дѣла, рѣзвѣ самъ за честнаа кровь Хрѣта Гѣа Исуса, коѣ то пролѣхте вые законопрестѣпници те: И акѣ се не кѣрстите: во име то негово, сирѣчь, во сватѣю трїицѣ, нема да се очистите ѿ тоа вашъ грѣхъ во вѣки. За това и прорѣкъ о чрѣзъ оустъ та Божїа дѣла: Измыйтеса, и чїсти вѣдете, шимїте лѣкавства ѿ дѣшъ вашихъ прѣдъ очїма моїма [ст. 51.] сирѣчь кѣрстѣтесе всекой во Оца, и сына, и стѣго Дѣха, и измѣнѣте вѣтхїа а законъ! и дѣйте въ новыи а вдигнѣте лѣкавства та ѿ вашихъ те дѣшы прѣдъ мой те очї, сирѣчь прѣдъ мое то Божество, и прѣчаа. Тїа всїчки те дѣмы акѣ оувѣратъ твоѣ то нечѣкственно сѣрдце, благодать и мїръ ще дѣйде на тебе, акѣ ли го не оувѣратъ заради голѣмо то мѣ ожесточенїе, мѣчь вы полѣтъ, оустъ во Господна глаголаша сїа (ст. 5.)

Ѣр. Това не рече прорѣкъ о за ваше то крещенїе, зашо, измыйтеса и чїсти вѣдете, нѣ заради Соломоновыи а храмъ, дѣто имаше некога кѣпѣли многѣ: Законъ имаха тогава такѣвъ: зашо акѣ паднеше некой въ грѣхъ, и ишкаше да се покае, казѣваше свѣи а грѣхъ, дѣто имаше, на сващенници те, и спорѣдъ согрѣшенїе то шлѣчавашесе, да не вѣзи въ цѣрква та, и катѣ се совершї предѣлъ о, послѣ вѣзеше, и катѣ се измыываше, опрощавашемсе, и така имѣючи дѣша та си излекѣвана вѣзеше слѣбодншъ въ цѣрква та, и совѣршаваше си слѣжбы те. За това проче измыванѣ прорѣкъ ѣ предрѣкѣлъ, а нѣ за ваше то крещенѣ, катѣ що дѣмашъ ты.

Тїа проче дѣмы катѣ се изрѣкоха втѣрый а дѣнь междѣ Ѣрвана, и сватѣйшаго Архїепїскопа, цѣро станѣ ѿ престѣла а си, и разидѣхасе несѣбжнї. Рѣдѣвахасе оубѣ издѣи те Ѣрванъ, зашто вѣше доволѣнъ да се препїра съ Архїепїскопа а, мнѣще, зашто повѣдїха: а хрїстїане те чѣдѣхасе стѣомѣ Григорїю, катѣ глѣдаха, зашто благодать сватѣгшъ Дѣха вѣше съ него.

П Р Е Н І Е Т Р Е Т О .

Трѣтїи а дѣнь пакъ седнѣ цѣро съ Архїепїскопа а, и катѣ се собрѣха всїчки, и седнѣ всекой на своѣ то мѣсто, дойдѣ и Ѣрванъ съ Ѣврѣе те: и стѣи Григорїи